

د کورنتيانو په نوم د پولوس رسول اول

خط

پېژندگلو

د کورنتوس ښار جماعت ته پولوس رسول دوه خطونه وليکل. هغه د يونانيانو ښار ته مخکښې هم تلې وو. د کورنتيانو اول خط پولوس رسول د افسوس نه وليکلو. هغه په دې خط کېښې ايماندارانو له په اتفاق سره د اوسېدلو تعليم ورکړو او ورته دا هدايت کوي چې د مالک خدائ په کار کېښې بوخت اوسئ. د کورنتيانو جماعت د ځينو زورورو او کبرښو ايماندارانو په وجه بې اتفاقه شو او په خپلو کېښې په مينځ دوه ځايه شو. پولوس رسول دوي ته منت وکړو چې د خپلې سيالي نه توبه گار شئ او د زيری د ترقی دپاره په شريکه کار کوئ، او تاسو ته په کار دی چې د هغه خلقو ايمان مضبوط کړئ چې څوک په ايمان کېښې کمزوری وی، او داسې گواهی ورکړئ چې په بې ايمانانو ښه اثر وکړی. په دې کتاب کېښې پولوس رسول د ځينو مسئلو په حقله په عملی توگه هدايت ورکوي. په دې کتاب کېښې پولوس رسول په هغه موضوعاتو رڼا اچوی کومو چې په جماعت کېښې بې اتفاقی راوستی وه، او د هغې په حقله يو څو عملی لارښودنې کوي چې هغه موضوعات دا دی، روحانی نعمتونه، واده، د بتانو نذرانه خوړل، او د بيا راژوندی کېدلو په حقله تعليم. د دې خط دوه مشهورې حصې دی، اوله حصه ديارلسم باب کېښې د مينې په حقله ده او بله په پينځلسم باب کېښې د ايماندارانو د دوباره راژوندی کېدو په حقله ده. پولوس رسول دعوی کوي چې د عیسی مسیح د مړو نه راژوندی کېدل د دې خبرې تائید دے چې په مقرر وخت به ايمانداران هم راژوندی کړے شی. د حفظ کولو دپاره ۴:۱۳ آیت ”مینه صابره ده،

مینه مهربانه ده، مینه چا سره کینه نه ساتی، مینه لافې نه کوی او نه لوئی کوی.“

سلام او د خدائ شکر

۱) د پولوس د طرف نه سلام چې د خدائ پاک په مرضی د عیسیٰ مسیح بللے شوے رسول او د ورور سوستینس له طرف نه، ۲) د خدائ پاک د هغه جماعت په نوم چې په کورنتوس کبني دے، یعنی د هغوی په نوم چې په عیسیٰ مسیح کبني پاک کرے شوی او بللے شوی مقدسین دی، او د هغوی ټولو په نوم هم چې په هر خائ کبني زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح او د خپل مالک دواړو په نوم عبادت کوی، ۳) زمونږ د خدائ پلار او د مالک عیسیٰ مسیح فضل او سلامتی دې تاسو سره وی. ۴) زه ستاسو دپاره د خدائ پاک د هغه فضل چې په عیسیٰ مسیح کبني په تاسو وشو، همپشه د خدائ پاک شکر کوم. ۵) خکه چې په عیسیٰ مسیح کبني تاسو په هر لحاظ سره د کلام او هر قسم علم خاوندان شوی. ۶) هم دغه وجه ده چې د مسیح گواهی په تاسو کبني مضبوطه شوه، ۷) تر دې چې تاسو د یو روحانی نعمت نه هم نیمگری نه یی کله چې تاسو زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د بیا راتلو په انتظار یی. ۸) هغه به تاسو تر آخره پورې مضبوط ساتی، نو چې تاسو زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د راتلو په ورغ بی الزامه یی. ۹) خدائ پاک په خپلو خبرو کبني وفادار دے، د هغه په وسیله تاسو د هغه د زوی، زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د شراکت دپاره راوبللے شوی.

په جماعت کبني ډله بازی

۱۰) نو اوس اے وروڼو او خوبندو، عیسیٰ مسیح چې زمونږ مالک دے، د هغه د نوم په وسیله په تاسو زور راوړم چې تاسو ټول یو شی او په خپل مینخ کبني ډلې مه جوړوی، بلکې تاسو په یو عقل او پوره په یو خیال او اتفاق شی. ۱۱) خکه چې اے وروڼو او خوبندو، ستاسو په نسبت ما ته د خلوی د خاندان نه معلومه شوې ده چې ستاسو په مینخ کبني جگرې روانې دی. ۱۲) زما مطلب دا دے چې تاسو هر یو وائی چې، ”زه د پولوس د ډلې نه یم،“ یا ”زه د پولوس د ډلې نه یم،“ یا ”زه

د کائفس د ډلې نه يم،“ يا ”زه د مسيح د ډلې نه يم.“ (۱۳) ولې مسيح په ډلو وويشلې شو؟ ولې پولوس ستاسو دپاره په سولې كړې شو؟ يا ولې تاسو د پولوس په نوم بپتسمه اخستې ده؟ (۱۴) زه د خدائ پاك شكر گزار يم چې د كرسپوس او گايوس نه بغير ما په تاسو كښې بل يو تن ته هم بپتسمه نه ده وركړې، (۱۵) نو چې څوك دا ونه وائي چې تا زما په نوم بپتسمه اخستې ده. (۱۶) او رښتيا ما د ستفناس خاندان ته هم بپتسمه وركړې ده. خو نور زما په ياداښت كښې نه راځي چې ما به بل چا ته بپتسمه وركړې وي. (۱۷) ځكه چې مسيح زه بپتسمه وركولو له نه يم رالېږلې بلکې د زيرى اورولو دپاره يې رالېږلې يم، او هغه هم زما د عالمانه تقرير په بنياد نه، هسې نه چې د دې په وجه د مسيح سولې بې اثره شى.

حضرت عيسى مسيح د خدائ پاك قدرت او حكمت

(۱۸) ځكه چې د سولې پېغام د هلاكېدونكو په نزد خو بې وقوفى ده خو مونږ دپاره چا چې خلاصون حاصل كړې دې دا د خدائ پاك قدرت دې. (۱۹) ځكه چې دا ليكلې دى چې، ”زه به د حكيمانو حكمت تباه كړم، او د هوبښيارانو هوبښيارتيا به رد كړم.“ (۲۰) هغوى چرته دى چې هوبښيار دى؟ عالمان چرته دى؟ د دې زمانې تكړه بحث كوونكى چرته دى؟ ولې خدائ پاك د دنيا حكمت ته بې وقوفى نه ده وئيلې؟ (۲۱) ځكه چې خدائ پاك د خپل حكمت د فېصلې په مطابق دا خوبه كړه چې دنيا په خپل عقل سره هغه پېژندلې نه شى، نو خدائ پاك دا غوښتل چې د دې بې وقوفى بيان په وسيله به هغوى ته خلاصون وركړى څوك چې ايماندار دى. (۲۲) ځكه چې يهوديان د نښو طلب كوى او يونانيان د حكمت خواهشمند دى. (۲۳) خو مونږ په سولې شوى مسيح زيرى وركوو چې د يهوديانو په نزد د تيندك خوړلو كاڼې او د غېر يهوديانو په نزد بې وقوفى ده. (۲۴) خو څوك چې رابلى شوى دى، كه يهوديان دى كه غېر يهوديان، د دواړو دپاره مسيح د خدائ پاك قدرت او د خدائ پاك حكمت دې. (۲۵) كه چرته بنى آدمو ته د

خُدائِ پاکِ حکمتِ بې وقوفی بښکاری خو دا د بنی آدم د حکمت نه زیات حکمت دے او که دوی ته د خُدائِ پاک زور کمزورے بښکاری خو دا بیا هم د بنی آدمو د زور نه زورور دے. (۲۶) اے وروڼو او خوبندو، د خپل پخوانی مقام په حقله سوچ وکړئ چې ستاسو په مینځ کښې د انسانی معیار په مطابق تاسو کښې نه پېر هوبښیار وؤ، نه پېر زورور وؤ او نه پېر د اوچت خاندان خلق وؤ. (۲۷) خو خُدائِ پاک د دُنیا بې وقوفان غوره کړل د دې دپاره چې هوبښیاران شرمنده کړي، او خُدائِ پاک د دُنیا کمزوری غوره کړل د دې دپاره چې زورور شرمنده کړي. (۲۸) بلکې خُدائِ پاک د دُنیا کمزوری، سپک او بې اصله خلق غوره کړل د دې دپاره چې په هغوی معتبر خلق نشته کړي، نو چې بیا هیڅوک هم د خُدائِ پاک په وړاندې فخر ونه کړي. (۲۹) خُدائِ پاک په خپله مونږ د عیسیٰ مسیح سره یو کړو، او د عیسیٰ مسیح په وسیله یې حکمت راکړو او هغه زمونږ دپاره صداقت، پاکوالې او خلاصون وگرځېدو، (۳۰) نو دې دپاره لکه څنگه چې لیکلی دی، “څوک چې فخر کوی هغه دې په مالک فخر کوی.”

په سولې شوی د حضرت عیسیٰ مسیح پېغام

۲ (۱) اے وروڼو او خوبندو، کله چې زه تاسو له راغلم او په تاسو کښې مې د خُدائِ پاک د راز زیرې خور کړو، نو هغه څه د اوچتې درجې تقریر یا د حکمت په زور نه وو. (۲) کله چې زه تاسو سره وم نو ما دا فېصله کړې وه چې تاسو ته په سولې شوی عیسیٰ مسیح نه بغېر نور د هیڅ بیان ونه کړم. (۳) او زه تاسو ته په عاجزی، ویره او رېبدو راغلم. (۴) زما د بیان او د زیری د اثر وجه د حکمت او په مائل کونکو خبرو نه وو بلکې هغه د خُدائِ پاک د روح او د قدرت د مخه ثابت وو، (۵) نو ما دا ځکه وکړل چې ستاسو ایمان د انسان د حکمت په بنیاد نه بلکې د خُدائِ پاک په قدرت ولاړ وی.

د خُدائِ پاک د روح په وسیله حکمت

٦) بیا هم په کلکو ایماندارانو کښې مونږ د حکمت خبرې کولو کۀ خۀ هم چې دا نۀ د دُنیا او نۀ د دې دُنیا د سردارانو حکمت دے، څوک چې فنا کېدونکی دی.

٧) بلکې مونږ د خُدائِ پاک د هغه پټ حکمت راز بیانوو کوم چې خُدائِ پاک د دُنیا جوړولو نه مخکښې زمونږ د لویئ دپاره فېصله کړې وه. ٨) نو د دې زمانې یو سردار هم په دې پوهه نۀ شو ځکه کۀ هغوی پوهه شوی وے نو د جلال مالک به یې په سولې کړے نۀ وو. ٩) بلکې څنگه چې لیکلے شوی دی چې، ”خۀ چې نۀ سترگو لیدلی، نۀ غوږونو اورېدلی او نۀ د انسان په زړۀ کښې راغلی دی، هغه څیزونه خُدائِ پاک د هغوی دپاره تیار کړی دی څوک چې د هغۀ سره مینه کوی.“ ١٠) دا ټولې خبرې خُدائِ پاک په مونږ د روح په وسیله ښکاره کړې، ځکه چې روح د هر څیز تلاش کوی بلکې د خُدائِ پاک پټې خبرې هم معلوموی.

١١) ځکه څوک د بل انسان د زړۀ خبرې معلومولے شی بغېر د انسان د خپل روح نه چې په هغۀ کښې دننه دے؟ دغه شان د خُدائِ پاک د روح نه بغېر هیچا ته د خُدائِ پاک خبرې معلومې نۀ دی. ١٢) خو مونږ دُنیاوی روح نۀ دے حاصل کړے، بلکې هغه روح مو حاصل کړے دے چې د خُدائِ پاک د طرفه دے، د دې دپاره چې هغه نعمتونه وپېژنو کوم چې خُدائِ پاک مونږ ته وړیا راکړی دی. ١٣)

او مونږ هغه خبرې هغه شان نۀ بیانوو چې انسانی حکمت مونږ ته ښودلی دی، بلکې هغه شان یې بیانوو چې مونږ ته روح راښودلی دی، او دغسې روحانی خبرې هغه چا ته ښایو، څوک چې روحانی دی. ١٤) خو څوک چې روحانی نۀ وی نو هغوی د خُدائِ پاک د روح خبرې نۀ منی ځکه چې دا د هغوی په نزد بې وقوفی ده، او هغوی په هغې نۀ شی پوهېدے ځکه چې هغوی تش د روح القدس په وسیله پوهېدے شی. ١٥) څوک چې روحانی خلق دی هغوی هر خۀ آزمائی خو هغه په خپله هیڅوک نۀ شی آزمائیلے. ١٦) ځکه چې، ”د مالک خُدائِ په اراده څوک پوهېدے شی؟ یا څوک هغه ته مشوره ورکولے شی؟“ خو مونږ د مسیح عقل لرو.

د خُدائِ پاک په کار کښې ملگری

۳ (۱) اے وروڼو او خوبندو، ما تاسو سره لکه د روحانی خلقو په شان خبرې ونه کړې شوې بلکې داسې مې وکړې لکه چې دُنیاوی خلقو سره چې په مسیح کښې ماشومان دی. (۲) ما تاسو له پئ درکړل خو روتی نه، ځکه چې تاسو روتی خوړلو ته تیار نه وئ. بلکې اوس هم لا تاسو تیار نه یئ. (۳) ځکه چې تر اوسه پورې تاسو د گناه د فطرت په اختیار کښې یئ، او چې تر اوسه پورې په تاسو کښې حسد او جگره روانه ده. نو ولې د دې نه دا پته نه لگی چې تاسو تر اوسه د انسانی خواهش په مطابق کردار کوئ؟ (۴) ځکه چې څه وخت چې یو وائی چې زه د پولوس په پله کښې یم او بل وائی چې زه د اپولوس په پله کښې یم، نو ولې تاسو په داسې کولو د انسانی فطرت په مطابق نه شوئ؟ (۵) اپولوس څوک دے؟ او پولوس څوک دے؟ هغوی خو صرف خادمان دی د چا په وسیله چې تاسو ایمان راوړو او دغه شان مونږ هر یو هغه خدمت وکړو کوم چې مالک مونږ ته حواله کړې وو. (۶) ما کرونده وکړه، اپولوس اوبه ورکړې، خو وده ورته خُدائِ پاک ورکړه. (۷) نو بیا نه کرونده کوونکے او نه اوبه ورکوونکے څه شے دے، بلکې صرف خُدائِ پاک دے چې وده ورکوونکے دے. (۸) د تخم کروونکی او د اوبو ورکوونکی دواړو مقصد یو دے، خو هر یو به د خپل محنت په مطابق اجر بیا مومی. (۹) ځکه چې مونږ د خُدائِ پاک خدمتگار یو، تاسو د خُدائِ پاک زمکه او د خُدائِ پاک عمارت یئ. (۱۰) ما د هغه فضل په مطابق چې خُدائِ پاک راته راکړو، ما د یو پوهه گلکار په شان بنیاد کښودو او که په هغې بل څوک عمارت ودانوی، نو هر یو گلکار دې په دې خبردار شی چې پرې څنگه عمارت جوړ کړی. (۱۱) ځکه چې هیڅوک هم بل بنیاد نه شی اېښودلے بغیر د هغه بنیاد نه چې اېښودلے شوی دے، او هغه بنیاد عیسی مسیح دے. (۱۲) که څوک په هغه بنیاد باندې د سرو زرو، د سپینو زرو، د قیمتی کاپو، لرگو، وانبو یا د بوسو عمارت جوړوی، (۱۳) نو د هر گلکار کار به په خپله ښکاره شی ځکه چې

د قیامت په ورځ به دا په اور راڅرگند شی. او زمونږ د کار نېکی او بدی به په اور و آزمائیلې شی. (۱۴) که په هغه بنیاد د چا جوړ عمارت باقی پاتې شی نو هغه گلکار به اجر بیا مومی. (۱۵) که د چا کار وسوزېږي نو هغه ته به تاوان ورسېږي، خو هغه به په خپله په سوزېدو سوزېدو کښې د اور نه بچ شی. (۱۶) ولې تاسو خبر نه یئ چې تاسو د خدای پاک کور یئ او د خدای پاک روح په تاسو کښې اوسېږي؟ (۱۷) که څوک د خدای پاک کور بربادوی نو خدای پاک به هغه کس برباد کړی ځکه چې د خدای پاک کور پاک دے او هغه کور تاسو یئ. (۱۸) په تاسو کښې دې څوک هم خپل ځان نه دوکه کوی. که ستاسو خیال وی چې تاسو د دې دنیا په معیار هوښیار یئ، نو تاسو خپل ځان ناپوهه وگنئ نو بیا به تاسو هوښیار شی. (۱۹) ځکه چې د دې دنیا حکمت د خدای پاک په نزد بې وقوفی ده، ځکه چې دا لیکلی دی چې، ”هغه هوښیاران د هغوی په چالاکی راگېروي.“ (۲۰) او بیا لیکلې شوی دی چې، ”مالک خدای د هوښیارانو په خیالونو پوهه دے چې باطل دی.“ (۲۱) نو بیا تاسو په یو انسان هم فخر مه کوئ، ځکه چې ټول هر څه ستاسو دی، (۲۲) نو که پولوس وی او که اپولوس، که پطروس، او که دنیا، ژوند وی یا مرگ، که موجوده وخت وی او یا آئنده وخت وی دا ټول هر څه ستاسو دی، (۲۳) او تاسو د عیسی مسیح یئ او مسیح د خدای پاک دے.

د رسولانو خدمت

۴ (۱) تاسو مونږ د مسیح خادمین او د خدای پاک د رازونو ساتونکی وگنئ. (۲) اوس ساتونکو ته په کار دی چې هغوی اعتباری وی. (۳) خو زما دپاره دا پېره وړه خبره ده چې تاسو یا بل انسانی عدالت دې زما جاج واخلی، بلکې زه په خپله هم د ځان جاج نه اخلم. (۴) زه په خپله په خپل ځان کښې د څه عیب احساس نه کوم خو د دې مطلب دا نه دے چې زه بې عیبه یم. ځکه چې مالک زما جاج واخلی. (۵) نو په دې وجه د مقرر شوی وخت نه وړاندې فېصله مه

کوئ، د مالک د راتلو تر وخته انتظار وکړئ. هغه به د تيارې پټې خبرې رڼا ته
 څرگندې کړي او د زړه مقصدونه به رابنکاره کړي. په هغه وخت کښې څوک
 چې د څومره تعريف قابل وي خدائ پاک به دومره د هغه تعريف وکړي. (۶)

اے وروڼو او خوښو، ما په دغه خبرو کښې د خپل ځان او د اپولوس ذکر د
 مثال په طور وکړو د دې دپاره چې تاسو زمونږ په وسيله د دې خبرو مطلب زده
 کړئ، د ليکل شوي کلام نه زيات څه مه وايئ، او د يو مشر صفت او د بل غيبت
 مه کوئ. (۷) تاسو هېچا هم په بل باندې بهتر کړي نه يئ. او تاسو سره چې څه
 دي هغه خدائ پاک درکړي دي. او بيا چې هر څه خدائ پاک درکړي دي نو بيا
 په څه خبره فخر کوئ لکه چې هغه نه وي درکړي؟ (۸) ستاسو په خيال تاسو
 اوس هغه هر څه حاصل کړل څه چې تاسو غوښتل، تاسو اوس مالداره شوي
 يئ، زمونږ نه بغير تاسو بادشاهي کوئ، په حقيقت کښې زما خواهش وو چې
 تاسو بادشاهان شئ نو چې مونږ هم درسره بادشاهي وکړو. (۹) خو په اصل
 کښې خدائ پاک مونږ رسولان د ټولو نه لاندې کړو او د هغه خلقو په شان يې
 پېش کړو په چا چې د مرگ حکم شوي وي، ولې چې مونږ د ټولې دنيا، يعنې
 فرېستو او د بنې آدمو په وړاندې يوه تماشه شو. (۱۰) مونږ د مسيح په خاطر
 بې وقوفان يو، خو تاسو په مسيح کښې هوښيار يئ. مونږ کمزوري يو خو تاسو
 زورور يئ. تاسو عزتمند يئ او مونږ سپک يو. (۱۱) په دې موجوده وخت کښې
 مونږ اوږي، تږي يو، کپړې مو زړې دي او وهلې شوي يو او بې کوره يو، (۱۲) او
 مونږ په خپلو لاسونو خواري کوو. خلق په مونږ بد وائي، مونږ ورته دُعا کوو، کله
 چې مو زوروي، مونږ يې زغمو، (۱۳) څوک چې مونږ بدناموي، هغوي ته په مينې
 سره خواست کوو. مونږ تر ننه پورې د دنيا د پيران او د گند په شان پاتې شوي
 يو. (۱۴) زه دا خبرې ستاسو د شرمولو دپاره نه ليکم بلکې تاسو ته د خپلو خوږو
 بچو په شان نصيحت کوم. (۱۵) ځکه چې که په مسيح کښې ستاسو استازان
 بې شمېره هم وي خو بيا هم ستاسو روحاني پلار يو دے، او د زيری په وسيله زه
 په عيسی مسيح کښې ستاسو پلار شوم. (۱۶) نو زه تاسو ته زاری کوم چې زما په

نقش قدم شىء. (۱۷) په دې وجه ما تاسو ته تیموتیوس درولپرلو، هغه په مالک کښې زما خوږ او وفادار زوی دے، چې تاسو ته په مسیح کښې زما هغه طریقې دريادې کړې چې زه یې هغوی ته په هر ځای او په هر جماعت کښې تعلیم ورکوم. (۱۸) خو تاسو کښې ځینې داسې مغروره شول چې زه گڼې تاسو ته درتلې نه شم. (۱۹) خو که مالک وغوښتل نو زه به تاسو له زر درشم او زه به نه صرف د هغه مغروره خلقو خبرې بلکې د هغوی روحانی قدرت هم معلوم کړم. (۲۰) ځکه چې د خدای پاک بادشاهت په تشو خبرو نه، بلکې د هغه په قدرت ولاړ دے. (۲۱) نو تاسو څه وایئ چې زه تاسو ته کوټک په لاس یا په مینه د نرمۍ په روح کښې درشم؟

د بد اخلاقی خلاف حکم

۵ (۱) زه خبر شوې یم چې ستاسو په مینځ کښې جنسی حرام کاری کیري، بلکې داسې جنسی حرام کاری چې په بې دینه خلقو کښې هم نه کیري. په تاسو کښې یو سرې دے چې د هغه خپلې میرنی مور سره ناجائزه تعلقات دی. (۲) او تاسو پرې فخر کوئ. ولې تاسو ته په کار نه دی چې پرې وشرمېږئ؟ او چا چې دا کار کړې دے هغه د خپل مینځ نه وشرئ. (۳) زه اگر که په جسمانی طور موجود نه یم خو په روحانی طور موجود یم. او په داسې کس ما داسې فېصله واوروله لکه چې زه تاسو سره موجود یم. (۴) کله چې تاسو زمونږ د مالک عیسی په نوم راجمع شئ او زه تاسو سره په روح کښې موجود یم، او چې زمونږ د مالک عیسی قدرت هم راسره موجود وی، (۵) نو تاسو دا سرې د هلاکت دپاره شېطان ته وسپارئ، نو د هغه گناه گار بدن به هلاک شی خو د هغه روح به د مالک خدای د قیامت د راتلو په ورځ خلاصون بیا مومی. (۶) ستاسو فخر کول ښه خبره نه ده. ولې تاسو خبر نه یئ چې لږه شان خمبیره په قلبی کښې ټول اخیستل شوی اوږه خمبیره کوی؟ (۷) خپل ځان نه زړه خمبیره وباسئ، نو چې

تاسو لکه د تازه پتیره اوږو په شان جوړ شئ ځکه چې په حقیقت کښې تاسو د خمبیره اوږو په شان نه یئ، نو تاسو پاک یئ، ځکه چې مسیح د فسح اختر گډوږی، زمونږ دپاره قربان شوې دے. (۸) نو راځئ چې مونږ اختر وکړو، نه په زړه خمبیره او نه د بدی او نه د شرارت په خمبیره بلکې په صفا زړه او د رښتیاو په پتیره روټی باندې. (۹) ما په خپل خط کښې تاسو ته دا لیکلی ؤو چې د حرام کارو سره ناسته پاسته مه کوئ. (۱۰) زما مطلب خو دا نه دے چې تاسو بلکل په خپل ژوند کښې د بې ایمانه، حرام کارو، لالچیانو، ظالمانو یا بُت پرستانو سره تعلق پرېږدئ، نو په داسې کولو خو به بیا تاسو دا دُنیا پرېښودلی وی. (۱۱) خو زه اوس تاسو ته دا لیکم چې که څوک ځان ته ایماندار ورور یا خور وائی او حرام کار یا حرصناک یا بُت پرست یا کنځل مار یا شرابی یا ظالم وی نو د داسې کس سره روټی قدرې هم مه خورئ. (۱۲) ځکه چې زما څه کار دے چې د هغوی عدالت وکړم چې د جماعت نه بهر دی؟ خو تاسو د هغوی عدالت کوئ څوک چې په جماعت کښې شامل دی. (۱۳) خدای پاک به په خپله د هغوی عدالت وکړی څوک چې مونږ نه بهر دی. ”هغه بد سرې د خپل مینځ نه وشړئ.“

د ایماندارانو په مینځ کښې مقدمه

۶ (۱) ولې تاسو دا جرأت کوئ چې کله ستاسو د خپل ایماندار ورور سره مقدمه وی نو تاسو د فېصلې دپاره دا د بې دینه خلقو عدالت ته پېش کوئ او مقدسینو ته یې نه پېش کوئ؟ (۲) ولې تاسو ته دا پته نشته چې مقدسین به د دُنیا عدالت کوی؟ نو چې تاسو به د دُنیا عدالت کوئ نو ولې تاسو د دې جوگه نه یئ چې د معمولی نه معمولی مقدمو فېصلې وکړئ؟ (۳) ولې تاسو ته پته نشته چې مونږ به د فرښتو عدالت کوو؟ نو بیا به تاسو عامې مقدمې نه شئ فېصله کولې څه؟ (۴) نو که ستاسو په مینځ کښې عامې مقدمې وی نو ولې تاسو هغه خلق منصفان مقررئ چې په جماعت کښې د هغوی څه حیثیت نه وی؟ (۵) تاسو ته

زۀ دا د شرمولو دپاره وایم چې ولې په تاسو کښې څوک هم دومره هوبسیار نشته چې هغه د دوو ایماندارانو په مینځ کښې فېصله وکړی؟ (۶) ځکه چې یو ایماندار د بل ایماندار خلاف عدالت ته ځی او هغه هم بې دینو خلقو له. (۷) په حقیقت کښې په یو بل مقدمه کول ستاسو غلطی ده. آیا دا به ښۀ نه وه چې هغه نا انصافی مو برداشت کړې وې؟ او یا که چا تاسو له دوکه درکړی وه او په هغې مو صبر کړې وې؟ (۸) خو تاسو په خپله ایماندارانو سره بد کوئ او ورله دوکه ورکوئ. (۹) ولې تاسو په دې خبر نه یئ چې بدکاران به د خدای پاک د بادشاهی وارثان نه شی؟ ځان مه دوکه کوئ، نه به حرام کار، نه بت پرست، نه زناکار، نه بچه بازان، (۱۰) نه غلۀ، نه حرصناک، نه شرابیان، نه کنځل مار او نه به دوکه مار د خدای پاک د بادشاهی وارثان شی. (۱۱) او په تاسو کښې ځینې هم دغه شان وو خو تاسو د مالک عیسیٰ مسیح په نوم او زمونږ د خدای پاک په روح وویځلې شوی. بلکې پاک شوی، صادق هم شوی.

په بدن او روح سره خدای ته جلال ورکړئ

(۱۲) ستاسو په خیال چې ټول څیزونه تاسو ته روا دی خو زۀ وایم چې ټول څیزونه فائده مند نه دی. که تاسو ټول څیزونه ځان دپاره روا گڼئ خو بیا هم خپل ځان د هغوئ غلام مه جوړوئ. (۱۳) ستاسو په خیال چې خوراک د خبټې دپاره دے او خبټه د خوراک دپاره ده خو زۀ وایم چې خدای پاک به هغه دواړه ختم کړی. بدن د حرامکاری دپاره نه دے جوړ شوی بلکې د مالک د خدمت دپاره جوړ شوی دے او مالک د بدن ساتونکے دے. (۱۴) خدای پاک مالک هم بیا ژوندے کړو او مونږ به هم په خپل قدرت سره بیا ژوندی کړی. (۱۵) ولې تاسو خبر نه یئ چې ستاسو بدنونه د مسیح اندامونه دی؟ نو ولې زۀ دې د مسیح اندامونو نه د یوې کنجرې اندامونه جوړ کړم؟ نه، هیڅکله نه. (۱۶) ولې تاسو نه یئ خبر چې هر څوک چې کنجرې له لار شی نو هغه د هغې سره یو بدن شی؟ ځکه چې صحیفې وائی چې، ”دا دواړه به یو بدن شی.“ (۱۷) خو هر څوک چې د مالک

سره پیوند شی، هغه به د مالک سره یو روح شی. (۱۸) د حرام کاری نه تښتی. د انسان نه چې کومه گناه کیږی هغه د بدن نه بهر وی د زنا نه بغیر، ځکه چې حرام کار خپل بدن هم تباہ کوی. (۱۹) ولې تاسو ته پته نشته چې ستاسو بدن د روح القدس کور دے؟ څوک چې په تاسو کښې اوسیری او هغه د خدای پاک د طرف نه تاسو ته درکړے شوے دے. نو اوس تاسو د خپل ځان مالک نه یئ. (۲۰) ځکه چې خدای پاک تاسو په بیعه اخستی یئ، نو په دې وجه خپل بدن کښې خدای پاک ته جلال ورکړئ.

د واده په حق کښې مسئلې

۷ (۱) اوس د هغه مسئلو په حقله کومې چې تاسو لیکلی دی چې د سړی دپاره دا بهتره ده چې د ښځې سره کوروالے ونه کړی. (۲) خو د حرام کاری نه د بچ کېدو د خاطره دا به ښه وی چې د هر سړی خپله ښځه وی او د هرې ښځې خپل خاوند وی. (۳) خاوند دې د خپلې ښځې د کوروالی خیال ساتی او هم دغه شان دې ښځه د خپل خاوند خیال ساتی. (۴) ښځه د خپل بدن اختیارمنده نه ده، بلکې اختیار د خاوند دے. هم دغه شان خاوند د خپل بدن اختیارمند نه دے بلکې د هغه ښځه ده. (۵) تاسو د یو بل سره کوروالے مه پرېږدئ خو د لږ وخت دپاره د یو بل په مشوره خیر دے چې د دعا خاص فرصت درته ملاو شی، او د لږ وخت نه وروستو بیا یو ځای شی، هسې نه چې شېطان د نفس د کمزوری په وجه تاسو په آزمېښت کښې واچوی. (۶) زه تاسو ته د دې اجازت درکوم خو حکم نه. (۷) زما دا خواهش دے چې هر څوک دې په دې مسئله کښې زما په شان ناواده کړے وی خو د خدای پاک د طرف نه هر چا ته جدا جدا نعمت ورکړے شوے دے. (۸) نو زه ناواده کړو او کونډو ته دا وایم چې د هغوی دپاره دا بهتره ده چې زما په شان ناواده کړی پاتې شی. (۹) خو که هغوی خپل ځانونه نه شی قابو کولے نو واده دې وکړی ځکه چې واده کول په شهوت کښې د

سوزېدو نه ښه دی. (۱۰) خو چې د چا واده شوې وی هغوی ته، زه نه، بلکې مالک حکم ورکوی، چې ښځه دې د خپل خاوند نه جدا کړي. (۱۱) خو که هغه جدا شی نو هغه دې بل خاوند ونه کړی یا دې د خپل خاوند سره دوباره پخلا شی، او خاوند دې هم د خپلې ښځې نه، نه تېستی. (۱۲) دې نورو ته هم زه دا وایم، نه چې مالک، که د یو ایماندار ښځه ایمانداره نه وی او هغه د هغه سره په اوسېدو راضی وی نو هغه دې خپلې ښځې له طلاق نه ورکوی. (۱۳) او که د کومې ښځې خاوند چې ایماندار نه وی او هغه د هغې سره په اوسېدو راضی وی نو هغه دې د خپل خاوند نه طلاق نه اخلي (۱۴) ځکه چې کوم خاوند ایماندار نه وی، نو هغه د ښځې په وجه پاک شی او کومه ښځه چې ایمانداره نه وی، نو هغه د ایماندار خاوند په وجه پاکه شی، گنې ستاسو بچی به ناپاک وُو خو اوس پاک دی. (۱۵) خو که بې ایمانه خاوند یا ښځه په خپلو کښې جدا کېدل غواړي نو پرېږدئ چې جدا شی. په داسې حالت کې چې ایماندار خاوند یا ښځه د یو بل پابند نه دی، ځکه چې خدای پاک تاسو د سلامتې ژوند کولو دپاره رابللی یئ. (۱۶) ولې چې اے ښځې، ته څه خبر یې، کېدې شی چې ته خپل خاوند بچ کړې. او اے سرېه، ته څه خبر یې، کېدې شی چې ته خپله ښځه بچ کړې.

د مالک نه مقرر شوې ژوندون

(۱۷) خو بیا هم هر یو کس ته په کار دی چې هغه شان ژوند تیر کړی کوم چې مالک ورته مقرر کړې دې او کوم ته چې خدای پاک تاسو رابللی یئ. په ټولو جماعتونو کې زما دا دستور دې. (۱۸) که چېرې څوک سنت شوی رابللی شوی وی نو هغوی دې خپل ځانونه ناسنته نه ښکاره کوی، او که چېرې څوک ناسنته رابللی شوی وی نو هغوی دې خپل ځانونه نه سنتوی. (۱۹) ځکه چې په سنت او ناسنته کې څه مطلب نشته بلکې د خدای پاک په حکمونو عمل کول ضروری دی. (۲۰) تاسو هر یو چې په کوم حالت کې رابللی شوی یئ هم په هغې کې پاتې شی. (۲۱) آیا ته غلام وې کله چې رابللی شوې؟ نو په دې مه

پرېشانه کېږه، خو که تا ته د آزادېدو موقع ملاو شي نو هغه اختيار کړه. (۲۲)
 ځکه که تاسو د غلامۍ په حالت کېنې مالک ته رابللې شوي يې، نو په مالک
 کېنې آزاد کړې شوي يې. دغه شان څوک چې آزاد رابللې شوې دې، هغه
 اوس د مسيح غلام دې. (۲۳) تاسو په بيعة اخستې شوي يې، نو اوس د انسانانو
 غلامان مه جوړېږئ. (۲۴) اې وروڼو او خوښو، په کوم حالت کېنې چې تاسو
 رابللې شوي وي، هم په هغې کېنې د خدای پاک سره قائم پاتې شئ.

پېغلي او کونډې

(۲۵) خو د پېغلو په باب کېنې ما سره د مالک څه حکم نشته، خو زه څوک چې
 مالک د خپل رحم په وسيله د اعتماد قابل کړې يم تاسو ته خپله رائې درکوم.
 (۲۶) زما په خيال چې په دې سخت حالت کېنې تاسو دپاره دا بهتره ده چې څنگه
 يې هم هغه شان پاتې شئ. (۲۷) که ستا بنځه وي نو هغې له د طلاق ورکولو
 کوشش مه کوه او که ستا بنځه نه وي نو د واده کولو کوشش مه کوه. (۲۸) خو
 که ته واده وکړې نو تا گناه نه ده کړې، او که يوه پېغله واده شي نو هغې څه گناه
 ونه کړه، خو که څوک واده وکړي نو په ژوند کېنې به پرې تکليفونه راشي او زه
 تاسو د دې نه بچ کول غواړم. (۲۹) خو اې وروڼو او خوښو، زه دا وایم چې
 مقرر شوې وخت رانزدې دې نو د دې نه پس دې د بنځو خاوندان داسې وي
 لکه چې د هغوی بنځې نه وي، (۳۰) او ژړېدونکي دې داسې وي لکه چې هغوی نه
 ژړل، او څوک چې خوشحالی کوي، هغوی دې داسې وي لکه چې هغوی
 خوشحالی نه کوي، او اخستونکي دې داسې وي لکه چې مال ورسره نه وي، (۳۱)
 او څوک چې د دنيا سره لېن دېن کوي هغوی دې داسې وي لکه دې سره يې هيڅ
 لېن دېن نه وي. ځکه چې دا موجوده دنيا فنا کېدونکې ده. (۳۲) زه دا غواړم چې
 تاسو د پرېشاني نه بې غمه اوسئ. ناواده شوې سرې د مالک په حقله سوچ کوي
 چې مالک به څنگه راضي کړي. (۳۳) خو واده شوې سرې د دنياوي څيزونو په
 حقله سوچ کوي چې خپله بنځه به څنگه راضي کړي، (۳۴) او هغه دوه زړه شي.

خو ناواده شوې بنځه او پېغله د مالک په فکر کښې اوسېږي چې د هغوی بدن او روح دواړه پاک شي، خو واده شوې بنځه د دنیاوی څیزونو په حقله فکر کوي چې څنگه به خپل خاوند راضي کړي. (۳۵) زه دا ستاسو د فائدي دپاره وایم، نه چې په تاسو څه پابندی دپاره بلکې څه چې بنه وی په هغې عمل وکړئ او تاسو د مالک په خدمت کښې بې غمه آخته اوسئ. (۳۶) که د چا دا خیال وی چې هغه د خپلې چنغلي سره د واده نه کولو په وجه د هغې حق وهی او د هغې زیات خواهشمند وی نو پرېږدئ چې د هغې سره واده وکړي نو دا گناه نه ده. (۳۷) خو که چا خپل ځان سره د واده نه کولو پخه اراده کړې وی او هغه مجبوره نه وی بلکې خپل خواهش ساتلې شي او په زړه کښې یې دا وی چې خپله چنغله به بې واده نه پرېږدی نو هغه بنه کوي. (۳۸) نو بیا څوک چې د خپلې چنغلي سره واده کوي هغه بنه کوي، او څوک یې چې نه کوي هغه لا بنه کوي. (۳۹) د یوې بنځې چې ترڅو خاوند ژوندی وي هغه تر هغې د هغه پابنده ده، خو که خاوند یې مړ شي نو هغه بیا آزاده ده خو صرف د ایماندار سره واده کولې شي. (۴۰) خو زما په خیال به هغه بختوره وی چې په خپل حالت کښې پاتې شي څنگه چې ده، او زما په خیال چې د خدای پاک د روح په مطابق تاسو ته زه دا نصیحت کوم.

بُتانو ته د خوراک نذر پیش کول

۸ (۱) کوم سوال چې تاسو ته د هغه خوراک په حقله کوم چې بُتانو ته پیش کړی پېدا شوی دی، جواب یې دا دی چې مونږ ټول خو د دې موضوع په حقله علم لرو. خو علم مونږ مغروره کوي، او مینه مونږ جوړوي. (۲) که څوک دا وائی چې زه پوهه یم نو څنگه چې پوهېدل په کار دی هغه شان لا نه پوهیږي. (۳) خو څوک چې د خدای پاک سره مینه کوي خدای پاک په خپله هغه پېژني. (۴) نو بُتانو ته د پیش کړې شوی خوراک د خوړلو په حقله مونږ پوهیږو چې په بُت کښې هیڅ رشتینوالی نشته او بغېر د یو خدای پاک نه بل نشته. (۵) که خلق په زمکه او په آسمان کښې پېر معبودان او پېر خدایان او مالکان مني، (۶) خو

زمونږ دپاره يو خدائ پاک دے، يعنې پلار، او څوک چې د ټولو څيزونو خالق دے او د چا دپاره چې مونږ ژوندی يو، او يو مالک دے، يعنې عيسی مسيح څوک چې د ټولو څيزونو خالق دے او د چا په وسيله چې مونږ ژوندی يو. (۷) خو هر چا ته دا علم نشته بلکې د ځينو خو اوس هم د بت پرستی عادت دے، هغوی اوس هم هغه غوښه د بت قربانی گڼي او خوری يې او د هغوی ضمير کمزورے او پليت دے. (۸) خوراک مونږ د خدائ پاک سره نږدې کولے نه شی. که وې يې نه خورو نو مونږ ته يې څه نقصان نشته او که وې يې خورو نو څه فائده هم نشته. (۹) خو خيال کوئ، چې ستاسو آزادی د کمزورو دپاره د تيندک باعث نه شی. (۱۰) ځکه که نور خلق ستا په شان د علم خاوند په بت خانه کښې په خوراک ووينی نو ولې د هغوی کمزورے ضمير به زړور نه شی چې د بتانو د قربانی غوښه وخورئ؟ (۱۱) نو ستا د علم په وجه به هغه کمزوری ايمانداران چې د چا دپاره چې مسيح مړ شو، هغه به هلاک شی. (۱۲) خو کله چې تاسو د نورو ايماندارانو په خلاف گناه کوئ او د هغوی کمزورے ضمير زخمی کوئ نو تاسو د مسيح خلاف گناه کوئ. (۱۳) په دې وجه که زما د خوراک په وجه زما ورور يا خور تيندک خوری نو زه به هيڅکله هم غوښه ونه خورم نو چې زه د هغوی دپاره د تيندک سبب ونه گرځم.

د رسول حق

۹ (۱) ولې زه آزاد نه يم ځه؟ ولې زه رسول نه يم ځه؟ ولې ما عيسی چې زمونږ مالک دے نه دے ليدلے ځه؟ ولې تاسو په مالک کښې زما د خدمت مېوه نه يئ ځه؟ (۲) که زه د نورو دپاره رسول نه يم نو کم از کم ستاسو دپاره خو يم ځکه چې تاسو په مالک کښې زما د رسالت مهر يئ. (۳) څوک چې زما آزمېښت کوی دا د هغوی په وړاندې زما دفاع ده، (۴) ولې مونږ ته د خپل خوراک څښاک حق نشته ځه؟ (۵) ولې مونږ ته دا حق نشته چې ايمانداره ښځه په نکاح

کړو او ځان سره یې کړو لکه څنگه چې نور رسولان او د مالک وروڼه او کائفس کوی؟ (۶) یا یواځې زه او برنباس د ژوند تېرولو دپاره په خواری مزدوری پر یو څه؟ (۷) ولې تر اوسه چا په خپله خرچه د فوج خدمت کړې دے؟ څوک داسې دے چې د انگورو باغ وکړی او مېوه یې نه خوری؟ یا څوک داسې دی چې رڼه خړوی او د هغې پي نه څښی؟ (۸) ولې زه دا خبرې د بنی آدم د خیال نه کوم؟ ولې شریعت هم داسې نه وائی؟ (۹) ځکه چې د موسی په شریعت کېنې دا لیکلی دی چې، "تاسو د غوبل په وخت کېنې د غویي خولې ته کورے مه اچوئ." ولې خدای پاک د غویانو فکر کوی څه؟ (۱۰) یا ولې هغه دا خاص زمونږ دپاره نه فرمائی؟ دا حقیقت کېنې زمونږ دپاره لیکلے شوی دی ځکه چې څوک قلبه کوی په دې امید یې کوی چې څه به حاصل کړی او څوک چې غوبل کوی په دې امید یې کوی چې په فصل کېنې به ورته برخه ملاو شی. (۱۱) که مونږ ستاسو په مینځ کېنې روحانی تخم وگرلو نو ولې دا څه لویه خبره ده چې مونږ ستاسو د مادی څیزونو فصل وربو؟ (۱۲) چې د نورو په تاسو دا حق شته نو ولې زمونږ د دې نه زیات نه دے څه؟ مونږ کله هم دې حق نه کار وانه خستو خو مونږ هر څیز برداشت کوو د دې دپاره چې د مسیح په زېری کېنې څه رکاوټ نه وی. (۱۳) ولې تاسو نه یئ خبر څوک چې د خدای د کور خدمت کوی، نو هغه د خدای د کور د نذرانې نه خوری او څوک چې د قربانگاه خدمتگار دی، نو هغوی ته د قربانۍ نه حصه ملاوېږی؟ (۱۴) دغه شان مالک هم حکم کړے دے، څوک چې د زېری بیانونکی دی د هغوی آمدن دې هم د زېری نه وی. (۱۵) خو ما خپل د دې حق نه هیڅ فائده وانه خستله او نه مې دا د دې دپاره ولیکل چې زه د دې نه فائده واخلم ځکه چې زما دپاره د دې نه مړ کېدل بهتر دی. هیڅوک زما فخر بې ځایه کولے نه شی. (۱۶) که زه زېرے بیانوم نو په دې څه فخر نه کوم ځکه چې دا زما فرض دی. او افسوس دے په ما، که زه زېرے نه بیانوم. (۱۷) ځکه که زه دا په خپلې مرضی کوم نو اجر زما حق جوړېږی، خو که دا زما په خپلې مرضی نه وی خو بیا هم خدای پاک د دې کار زما ته راکړې ده. (۱۸) نو بیا زما

اجر خه شے دے؟ صرف دا چې زیرے بیانوم او هغه هم مفت بیان کړم، او د خپل هغه حق نه خه فائده وانه خلم چې ما ته په زېری کښې حاصل دے. (۱۹)

اگر که زه د ټولو خلقو نه آزاد یم بیا هم ما ځان د ټولو غلام کړو، نو چې نور زیات خلق د مسیح دپاره راولم. (۲۰) زه د یهودیانو دپاره یهودی شوم دې دپاره چې یهودیان راولم. ما د موسی د شریعت د منونکو د راوستلو دپاره ځان د هغوی په شریعت کړو، سره د دې چې زه د هغوی د شریعت د لاندې نه یم. (۲۱)

ما د بې شریعته خلقو دپاره ځان بې شریعته جوړ کړو نو چې بې شریعته د مسیح دپاره راولم، اگر که زه د خدای پاک د شریعت نه آزاد نه یم بلکې د مسیح په شریعت یم. (۲۲) زه د کمزورو دپاره کمزورے شوم چې کمزوری راولم. ما خپل ځان د مختلفو خلقو په شان جوړ کړو نو چې په خه نا خه طریقې سره ځینې خلق بچ کړم. (۲۳) زه دا هر خه د زیری د خاطره کوم د دې دپاره چې زه د هغوی سره د هغه په برکتونو کښې شریک شم. (۲۴) ولې تاسو نه یئ خبر چې په منډه کښې ټول منډې وهونکی منډې وهی ولې انعام یو گتې؟ نو تاسو هم داسې منډه وهی چې وې گتې. (۲۵) هر لوبغاړے په هر څیز کښې سخته پابندی کوی. هغوی دا د فنا کېدونکی تاج د حاصلولو دپاره کوی، خو مونږ دا د ابدی تاج دپاره کوو. (۲۶) نو زه بې مقصده منډه نه وهم او نه زه باد په سوکونو وهم. (۲۷)

بلکې زه په خپل بدن تکلیف تېروم او خپل غلام یې جوړوم، هسې نه چې زه نورو ته زیرے ورکوم او په خپله ترې محرومه شم.

د بُت پرستی خلاف خبردارے

۱۰ (۱) اے وروڼو او خویندو، زه تاسو د دې نه ناخبره پاتې کېدل نه غواړم چې زمونږ پلار نیکونه ټول د ورېځې په حفاظت کښې وُو او ټول د بحر قلزم سیند نه پورې وتل، (۲) او ټولو په ورېځ او په بحر قلزم کښې د موسی بیتسمه واخسته، (۳) او ټولو یو شان روحانی خوراک وخورلو، (۴) او ټولو یو شان روحانی اوبه

وځښلې. ځکه چې هغوی د هغه روحانی گټ نه اوبه وځښلې کوم چې د هغوی سره روان وو، او هغه گټ مسیح وو. (۵) خو په هغوی کښې د پېرو نه خدای پاک راضی نه وو نو ځکه د هغوی لاشونه په بیابان کښې خواره واره شول. (۶) اوس دا خبرې زمونږ دپاره یو مثال شو نو چې بیا مونږ د خرابو څیزونو خواهش ونه کړو لکه څنگه چې هغوی کولو. (۷) تاسو بت پرست مه جوړېږئ لکه چې په هغوی کښې ځینې شوی وو، لکه څنگه چې لیکلی دی چې، ”هغه خلق د خوړلو او څښلو دپاره کښېناستل او بیا هغوی پاڅېدل، د مستی او عیاشۍ سره گډېدل.“ (۸) مونږ دې جنسی حرامکاری ونه کړو لکه څنگه چې په هغوی کښې ځینو کړې وه او په یوه ورځ کښې دروېشت زره هلاک شول. (۹) مونږ دې د مسیح آزمېښت ونه کړو لکه څنگه چې په هغوی کښې ځینو کړې وو او بیا مارانو هلاک کړل. (۱۰) او تاسو شکایت ونه کړئ لکه څنگه چې په هغوی کښې ځینو کړې وو او بیا د هلاکت فرېښتې هغوی هلاک کړل. (۱۱) په هغوی دا خبرې زمونږ د عبرت دپاره راغلې وې او زمونږ د آخری زمانې خلقو ته د نصیحت دپاره ولیکلې شوې. (۱۲) نو که ستا خیال وی چې ته مضبوط ولاړ یې خو احتیاط کوه چې راپرې نه وځی. (۱۳) تاسو په څه داسې آزمېښت کښې نه یئ پرېوتلی چې هغه د نورو انسانانو نه مختلف وی، نو خدای پاک وفادار دے او هغه به تاسو ستاسو د برداشت نه په زیات آزمېښت کښې نه اچوی، بلکې د آزمېښت په وخت کښې به هغه تاسو ته د وتلو لار هم پیدا کړی چې یې تاسو برداشت کولې شی. (۱۴) نو په دې وجه زما خوږو ملگرو، د بت پرستی نه وتښتئ. (۱۵) تاسو په خپله پوهېږئ څه چې زه وایم تاسو د هغې په خپله جاج واخلي. (۱۶) کله چې د عشاء ربانی په وخت کښې مونږ هغه پیالی ته برکت ورکوو، ولې هغه د مسیح په وینه کښې شراکت نه دے څه؟ هغه روتی چې مونږ یې ماتوو، ولې هغه د مسیح د بدن شراکت نه دے څه؟ (۱۷) که څه هم چې مونږ پېر یو خو په شریکه د یوې روتی نه خوړو او په دې دا څرگنده وو چې مونږ یو بدن یو. (۱۸) بنی اسرائیلو ته وگورئ. ولې هغوی د قربانیانو خوړلو دپاره په

قربان‌گاه کښې شریکپری نه څه؟ (۱۹) ولې زما مطلب دا دے چې گڼې د بُت د قربانی څه حیثیت وی؟ او یا د بُت څه حیثیت شته دے؟ (۲۰) نه، زه دا وایم چې کومې قربانی چې غېر یهودیان کوی، هغوی پیریانو ته قربانی کوی، خدای پاک ته یې نه کوی، او زه دا نه غواړم چې تاسو د پیریانو سره شریک شی. (۲۱) تاسو د مالک د پیالی نه او د پیریانو د پیالی نه نه شی څښلے، تاسو د مالک په دسترخوان او د پیریانو په دسترخوان کښې نه شی شریک کېدے. (۲۲) یا ولې مونږ د مالک غېرت کښې راولو څه؟ ولې مونږ د هغه نه زورور یو څه؟

هر څه د خدای پاک د لویې دپاره کوئ

(۲۳) هر څه روا دی، خو هر څه فائده مند نه دی. هر څه روا دی خو هر څه ترقی نه ورکوی. (۲۴) تاسو خپلې فائدې مه لټوئ بلکې د نورو هم لټوئ. (۲۵) څه چې د قصاب په دوکان خرڅیږی هغه خورئ او د ضمیر په خاطر سوال مه پورته کوئ، (۲۶) ځکه ”دا دنیا د مالک خدای ده او هر څه چې په دې کښې دی.“ (۲۷) که څوک غېر ایماندار تاسو ته د روتې دعوت وکړی او تاسو په تلو راضی یئ، نو هر څه چې درته وړاندې کېږدی هغه خورئ او په خپل ضمیر کښې سوال مه راولئ. (۲۸) خو که تاسو ته څوک ووايي چې، ”دا بُت ته د قربانی غوښه ده،“ نو د هغه د ضمیر د خاطر هغه مه خوره. (۲۹) زما مطلب د نورو ضمیر دے ستاسو نه دے. ځکه چې د بل چا ضمیر زما د آزادی فېصله ولې کوی؟ (۳۰) که زه په کښې په سُکر گزارۍ شریک شم، نو چې په کوم څیز زه سُکر وباسم نو بیا د هغې په سبب زه ولې ملامت شم؟ (۳۱) نو بیا چې تاسو څه خورئ یا څښئ یا چې څه کوئ، هغه هر څه د خدای پاک د لویې دپاره کوئ. (۳۲) د یهودیانو او یونانیانو او د خدای پاک د جماعت دپاره د تیندک سبب مه جوړېږئ. (۳۳) څنگه چې زه په خپل هر کار کښې د هر چا د خوشحالولو کوشش کوم نو دا زه د خپلې فائدې دپاره نه کوم بلکې د نورو دپرو دپاره یې کوم د دې دپاره چې هغوی پرې خلاصون بیا مومی.

۱۱ ۱) تاسو زما په نقش قدم شئ لکه څنگه چې زه د مسيح په نقش قدم
روان يم.

په عبادت کښې سر پټول

۲) زه ستاسو تعريف كوم ځکه چې تاسو په هره خبره کښې ما يادوئ، او څنگه
چې ما تاسو ته روايتونه در وسپارل تاسو هغه هم هغه شان برقرار ساتئ. ۳) خو
زه غواړم چې تاسو پوهه شئ چې د هر سړي سر مسيح دے، او خاوند د خپلي
بنځې سر دے، او د مسيح سر خدائ پاک دے. ۴) كوم سړے چې په پټ سر
دعا يا نبوت کوي هغه د مسيح بې عزتي کوي څوک چې د هغه سر دے. ۵) خو
کومه بنځه چې سر توره دعا يا نبوت کوي نو هغه د خپل خاوند بې عزتي کوي
ځکه چې هغه د سر خرئيلي په شان ده. ۶) ځکه که يوه بنځه لويټه نه په سره
وي نو هغه دې وېښته هم کټ کړي. خو که د بنځې دپاره وېښته کټ کول او سر
خرئيل د شرم خبره وي نو لويټه دې په سره وي. ۷) نو د سړي دپاره په کار نه
دے چې هغه خپل سر پټ کړي ځکه چې سړے د خدائ پاک د صورت او جلال
په شان دے، خو بنځه د سړي جلال ده. ۸) ځکه چې سړے د بنځې نه نه دے
پيدا شوے بلکې بنځه د سړي نه پيدا شوې ده. ۹) سړے د بنځې د خاطره نه
دے پيدا شوے بلکې بنځه د سړي د خاطره پيدا شوې ده. ۱۰) نو د فرښتو د
ليدو په سبب بنځې له په کار دي چې په خپل سر د اختيار نښه کېږدي. ۱۱) خو
په مالک کښې بنځه د سړي نه غېر آزاده نه ده او يا سړے د بنځې نه غېر آزاد نه
دے. ۱۲) ځکه څنگه چې بنځه د سړي نه پيدا شوې ده نو سړے هم د بنځې په
وسيله پيدا شوے دے، خو ټول څيزونه د خدائ پاک د طرفه دي. ۱۳) تاسو په
خپله انصاف وکړئ چې ولې بنځې ته مناسب دي چې په سر توره خدائ پاک ته
دعا وکړي؟ ۱۴) ولې فطرت تاسو ته دا نه بنائې چې که د سړي اوږده وېښته وي
نو دا د هغه بې عزتي ده؟ ۱۵) خو که د بنځې اوږده وېښته وي نو دا د هغې ښکلا
ده، ځکه چې وېښته هغې ته د پردې دپاره ورکړے شوي دي. ۱۶) خو که څوک

په دې خبره بحث کوی نو نه دا زمونږ او نه د خدای پاک د جماعتونو دستور دے.

په غلطه طریقہ عشاء ربانی کول

﴿١٧﴾ خو اوس په دې هداياتو کبني زه ستاسو ستائينه نه کوم ځکه چې ستاسو رايوځای کېدل د فائدي نه بلکې د نقصان باعث جوړېږي. ﴿١٨﴾ د ټولو نه اول خو زه دا اورم چې کله تاسو په جماعت کبني راغونډېږئ نو تاسو په خپلو کبني بيا په ډلو تقسيمېږئ او زه په دې تر څه حده پورې يقين هم کوم. ﴿١٩﴾ ځکه چې په تاسو کبني ډله بازی ضروري ده صرف د دې دپاره چې دا ښکاره شي چې په تاسو کبني څوک رښتيني دی. ﴿٢٠﴾ نو کله چې تاسو راجمع کېږئ نو دا په حقيقت کبني تاسو د عشاء رباني خوړلو دپاره نه راجمع کېږئ. ﴿٢١﴾ ځکه چې کله د خوراک وخت راشي نو تاسو هر يو خپل خوراک کوئ، او څوک په کبني نهر او څوک نشه پاتې شي. ﴿٢٢﴾ نو ولې د خوراک څښاک دپاره ستاسو خپل کورونه نشته څه؟ يا ولې تاسو د خدای پاک جماعت سپکوئ او هغوی شرموئ چې چا سره څه نشته؟ زه تاسو ته څه ووايم؟ ولې زه ستاسو تعريف وکړم؟ په دې عمل زه ستاسو تعريف نه کوم. ﴿٢٣﴾ ځکه چې کومې خبرې ما تاسو ته حواله کړې نو هغه ما د مالک نه حاصلې کړې دي، چې په کومه شپه د مالک عيسى مڅبري وشوه روتې يې راواخسته، ﴿٢٤﴾ او کله چې هغه پرې شکر وکړو نو ماته يې کړه او وې فرمائيل چې، ”دا زما بدن دے چې ستاسو دپاره دے. زما په ياد کبني دغه شان کوئ.“ ﴿٢٥﴾ هم دغه شان هغه د روتې نه پس پيالی واخسته او وې فرمائيل چې، ”دا پيالی زما په وينه کبني د خدای پاک او انسانانو په مينځ کبني نوې لوظ دے. هر کله چې دا څښي نو زما په ياد کبني يې څښي.“ ﴿٢٦﴾ نو هر کله چې تاسو دا روتې خوړئ او دا پياله څښي نو تاسو د مالک د مرگ اعلان کوئ ترڅو چې هغه رانه شي. ﴿٢٧﴾ نو په دې وجه چې څوک په نامناسبه طريقې سره د مالک روتې خوړي يا د هغه د پيالی نه څښي، نو هغه به د مالک د بدن او

د وینې قصوروار وی. (۲۸) د عشائی ربانی روتی خوړلو او پیالی څښلو نه اول خپل ځان و آزمائی. (۲۹) نو ځکه چې څوک په خوراک څښاک کښې د مالک د بدن خیال ونه ساتی، نو هغه به په هغه خوړلو څښلو سزا بیا مومی. (۳۰) نو په دې وجه په تاسو کښې ډېر کمزوری او بیماران دی او ځینې مړه شوی دی. (۳۱) خو که چرې مونږ خپله خپل ځان و آزمایو نو مونږ به د هغه د عدالت نه بچ شو. (۳۲) خو کله چې مالک زمونږ عدالت وکړی نو دا زمونږ د اصلاح دپاره کوی د دې دپاره چې مونږ د نورې دنیا سره مجرمان نه شو. (۳۳) نو زما وروڼو او خوښو، کله چې تاسو د عشاء ربانی دپاره راجمع شئ نو د یو بل انتظار کوی. (۳۴) که تاسو اوږی یی نو اول بیا په کور کښې روتی خوری، نو چې ستاسو رایوځای کېدل تاسو مجرم نه کړی. د نورو خبرو په حقله به زه هدايات درکړم کله چې زه بیا درشم.

روحانی نعمتونه

۱۲ (۱) نو اوس اے وروڼو او خوښو، زه نه غواړم چې تاسو د روحانی نعمتونو په باب کښې ناخبره پاتې شی. (۲) تاسو ته پته ده چې کله تاسو کافر وئ نو تاسو دوکه شوی او په هغه گونگیانو بټانو پسې گمراه شوی. (۳) نو په دې وجه زه غواړم چې تاسو په دې پوهه شی چې د خدای پاک د روح په وسیله خبرې کوونکی به کله هم په عیسی لعنت ونه وائی او بغیر د روح القدس د وسیلې نه هیڅوک نه شی وئیلې چې عیسی مالک دے. (۴) نو د نعمتونو خو مختلف قسمونه دی خو روح یو دے. (۵) او د خدمتونو هم مختلف قسمونه دی خو مالک هم هغه یو دے. (۶) خو د کارونو مختلف قسمونه دی، خدای پاک هم هغه یو دے چې په مختلفو طریقو سره دا ټول کارونه کوی. (۷) خو په مونږ کښې د روح القدس د نعمتونو اثر د ټولو خلقو د فائدي دپاره دے. (۸) نو یو ته د روح په وسیله د حکمت کلام ورکړی شی او بل ته د هم هغه روح په وسیله د علمیت

کلام، ۹) چا ته هم د هغه روح په وسيله ايمان او چا ته هم د هغه روح په وسيله د شفا ورکولو قدرت، ۱۰) چا ته د معجزو طاقت، چا ته پېشگوئي، چا ته د مختلفو روحونو پېژندل، چا ته د نورو ژبو وئيلو قدرت او چا ته د ژبو تشریح کول. ۱۱) خو دا ټول کارونه هم هغه يو روح کوی او چا ته يې چې روح غواړی هغه ته يې ورکوی.

د يو بدن مختلف اندامونه

۱۲) ځکه لکه څنگه چې بدن يو دے او د دې اندامونه پېر دی، او د بدن ټول اندامونه اگر که پېر دی خو ټول يو بدن دے، هم دغه شان مسيح هم دے. ۱۳) دغه شان که مونږ يهوديان يو او که غېريهوديان، که غلامان يو او که آزاد، مونږ ټولو په يو روح کښې بېتسمه اخستې ده او خدای پاک زمونږ د ټولو په زړونو کښې يو روح اچولے دے. ۱۴) حقيقت کښې بدن د يو اندام نه نه وی جوړ بلکې د پېرو نه جوړ وی. ۱۵) که چېرې پښه ووائی چې زه لاس نه یم، او زه د بدن حصه نه یم، نو په دې وينا د هغوی د بدن سره تعلق نه ختمیږی. ۱۶) او که غوږ ووائی چې زه سترگه نه یم او زه د بدن حصه نه یم، نو په دې وينا د هغوی د بدن سره تعلق نه ختمیږی. ۱۷) که چېرې ټول بدن سترگه وے نو اورېدل به چرته وؤ؟ او که چېرې ټول بدن غوږونه وے نو بويول به چرته وؤ؟ ۱۸) خو خدای پاک په بدن کښې هر يو اندام د خپلې مرضی په مطابق جوړ کړے دے. ۱۹) که دا ټول يو اندام وے نو بيا بدن به چرته وؤ؟ ۲۰) نو اوس اندامونه پېر دی خو بدن يو دے. ۲۱) نه سترگه لاس ته وئيلے شی چې ما ته ستا ضرورت نشته، او نه سر پښو ته وئيلے شی چې ما ته ستا ضرورت نشته. ۲۲) بلکې حقيقت کښې چې د بدن هغه اندامونه چې د نورو نه کمزوری ښکاري، هم هغه پېر لازمی دی. ۲۳) او د بدن هغه اندامونه چې مونږ يې د نورو په نسبت شرم گڼو، مونږ هم هغوی ته زيات اهميت ورکوو، او چې د لږ احترام والا اندامونه دی نو په پردې کولو سره د هغوی زيات احترام کوؤ. ۲۴) حالانکه زمونږ د احترام لائق اندامونو ته د داسې

احترام ضرورت نشته. خو خدائ پاک بدن داسې جوړ کړې دے چې هغه
 بې قدره اندامونو ته يې زيات عزت ورکړې دے، (۲۵) د دې دپاره چې په بدن
 کبني بې اتفاقي پيدا نه شي بلکې اندامونه د يو بل برابر خيال وساتي. (۲۶) که يو
 اندام تکليف کبني وي نو ټول ورسره په تکليف کبني وي، او که يو اندام عزت
 ومومي نو نور ټول اندامونه ورسره خوشحاله وي. (۲۷) نو اوس تاسو ټول په
 شريکه د مسيح بدن يئ او تاسو ټول د يو بدن اندامونه يئ. (۲۸) او خدائ پاک په
 جماعت کبني بېل بېل کسان مقرر کړل، اول رسولان، دوهم نبیان او درېم
 استاذان، بيا معجزې بشوونکي، بيا شفا ورکوونکي، مددگاران، انتظام کوونکي او
 نورې ژبې ويونکي. (۲۹) ولې ټول رسولان يو څه؟ ولې ټول نبیان يو څه؟ ولې ټول
 استاذان يو څه؟ ولې ټول معجزې بشوونکي يو څه؟ (۳۰) ولې ټولو ته د شفا
 ورکولو نعمت ورکړې شوې دے څه؟ ولې ټول نورې ژبې وايو څه؟ ولې ټول
 تشریح کوونکي يو څه؟ (۳۱) خو تاسو د لويو نعمتونو حاصلولو دپاره خپل
 محنت جاری ساتئ. زه به اوس تاسو ته د ټولو نه يوه افضله طريقه دروښايم.

د مينې نعمت

۱۳ (۱) که زه د بنی آدمو او د فرښتو په ژبو خبرې کوم خو چې مينه نه کوم
 نو زه ټنگېدونکې پولکې او يا شرنگېدونکې چنچنې يم. (۲) او که زه پېشگوښې
 کولې شم او که ما ته ټول پټ رازونه او ټول علم معلوم وي او که زما داسې
 ايمان وي چې غرونه خپل ځای نه اخوا کړم، خو که ما کبني مينه نه وي نو زه
 هيڅ شے نه يم. (۳) که زه خپل ټول مال دولت خېرات کړم او خپل بدن په
 سوزولو سره قربان کړم، خو که ما کبني مينه نشته نو ما ته هيڅ فائده نشته. (۴)
 مينه صابره ده، مينه مهربانه ده، مينه چا سره کينه نه ساتي، مينه لافې نه کوي او
 نه لوتی کوي، (۵) نه بې ادبي کوي، نه په خپل مطلب پسې گرځي، نه غصه کوي
 او نه بدگمانی کوي. (۶) مينه په بدکاری نه خوشحاليږي بلکې په رښتيا وييلو

خوشحالیږی. (۷) مینه ټول څیزونه برداشت کوی، په ټولو څیزونو یقین کوی، د ټولو څیزونو امید ساتی او هر څه زغمی. (۸) مینه هیڅکله نه ختمیږی، خو پېشگویانې به ختمې شی، او د نورو ژبو نعمتونه به هم ختم شی، او علم به هم فنا شی. (۹) ځکه چې زمونږ علم او زمونږ نبوت کامل نه دے. (۱۰) خو کله چې کامل څیز راشی نو دا نامکمل څیزونه به ختم شی. (۱۱) کله چې زه ماشوم وم ما د ماشوم غوندې خبرې کولې، زما د ماشوم په شان سوچ وو او د ماشوم په شان ناپوهه وم، خو کله چې زه ځوان شوم نو ما د ماشوموالی خویونه پرېښودل. (۱۲) ځکه اوس مونږ ته دا په شیشه کېنې تت ښکاری خو بیا به یې مخامخ ووینو. اوس زما علم نامکمل دے خو بیا به یې پوره وپېژنم څنگه چې زه پوره پېژندلے شوے یم. (۱۳) او اوس ایمان، امید او مینه درې واړه پاتې کیږی او په دوی کېنې مینه افضله ده.

د نورو ژبو او نبوت کولو نعمت

۱۴ (۱) د مینې او محبت لمن ونیسئ او د روحانی نعمتونو او خاص د پېشگویی د نعمت خواهش کوئ. (۲) ځکه څوک چې په نورو ژبو خبرې کوی نو هغه د نورو خلقو سره نه، بلکې د خدای پاک سره خبرې کوی، او بل څوک د هغه په خبره نه پوهیږی ځکه چې هغه د روح په وسیله د راز خبرې کوی. (۳) خو بله دا څوک چې نورو ته نبوت کوی نو د هغوی د ترقی او د پاپگیرنی او تسلی دپاره یې کوی. (۴) څوک چې په نورو ژبو کېنې خبرې کوی هغوی د خپل ځان ترقی کوی خو څوک چې نبوت کوی هغوی جماعت ته ترقی ورکوی. (۵) اوس زه غواړم چې تاسو ټول په نورو ژبو خبرې وکړئ خو زما سخت خواهش دا دے چې تاسو نبوت وکړئ. ځکه څوک چې نبوت کوی هغه د نورو ژبو ویونکو نه لوی دے تر دې چې هغه دا ترجمه کړی نو جماعت به پرې ترقی وکړی. (۶) نو زما ورونیو او خوښو، که چېرې زه تاسو ته درشم او په نورو ژبو

کښې خبرې کوم نو زما د وينا بيا تاسو ته څه فائده ده، ترڅو چې زه د کشف يا د علم يا د پېشگوټي يا د تعليم خبرې تاسو ته ونه کړم؟ (۷) تاسو بيا لکه د موسيقي د هغه بې ساه څيزونو په مثال يې چې د کومو نه آوازونه راوځي لکه شپيلۍ يا رباب. که چېرې څوک هغه صفا ونه غږوي نو بيا د هغوي په ساز و سرود څوک پوهېدې شي؟ (۸) که د بيگل آواز صفا نه وي نو يو فوجي به خپل ځان جنگ ته څنگه تيار کړي؟ (۹) هم دغه شان که ستاسو خبرې صفا نه وي نو بيا ستاسو په خبرو به څوک پوهه شي؟ ځکه چې بيا به تاسو هسې دېوال ته لگيا يې. (۱۰) بې شکه چې په دنيا کښې مختلفې ژبې دي خو يوه هم په کښې بې مطلبه نشته. (۱۱) خو که چېرې زه د کومې ژبې په مطلب نه پوهېږم چا ته چې خبرې کوم نو هغه ته به زه نا آشنا ښکارم او هغه به ما ته نا آشنا ښکاري. (۱۲) نو تاسو چې خپل ځان سره د روحاني نعمتونو خواهش کوئ نو داسې کوشش کوئ چې ستاسو دا نعمتونه د جماعت د ترقي دپاره وي. (۱۳) نو په دې وجه څوک چې په نورو ژبو خبرې کوي نو هغه دې ضرور د تشریح کولو د قابليت دپاره هم دُعا وکړي. (۱۴) ځکه که زه په نورو ژبو دُعا کوم نو زما روح خو دُعا کوي ولې عقل مې بې کاره دې. (۱۵) نو بيا زه څه وکړم؟ زه به په روح کښې دُعا کوم خو ورسره به په عقل کښې هم دُعا کوم، زه به په روح کښې حمد و ثنا کوم خو زه به په عقل سره هم حمد و ثنا کوم. (۱۶) فرض کړه، که ته په روح کښې حمد و ثنا کوې او يو نا آشنا کس چې هلته موجود وي نو هغه بيا ستا په شکر گزارۍ څنگه آمين کولې شي؟ ځکه چې هغه نا آشنا په دې نه پوهيږي چې ته څه وائې. (۱۷) ځکه چې ته خو به په بڼه شان سره شکر گزارۍ وکړې خو ستا شکر گزارۍ بل چا ته څه فائده نه ورکوي. (۱۸) د خدای پاک شکر کوم چې تاسو ټولو نه زيات زه په نورو ژبو کښې خبرې کوم. (۱۹) خو په جماعت کښې هغه پينځه مقصدۍ خبرې د دې نه بهترې گڼم چې نورو ته ترې فائده ورسې، د هغه لس زره خبرو نه چې په نورو ژبو کښې يې وکړم. (۲۰) اې زما وروڼو او خوښو، په خپله پوهه کښې ماشومان مۀ جوړېږئ، بدۍ ته ماشومان شئ خو په پوهه کښې بالغان

شئ. ۲۱) په تورات کښې لیکلی دی چې، ”زه به دې قوم ته په عجیبه ژبو او په غېرو شونډو خبرې وکړم خو بیا به هم هغوی ما ته غوږ ونه نیسی. دا مالک فرمائی.“ ۲۲) نو روحانی ژبې د ایماندارانو دپاره نه، بلکې د بې ایمانانو دپاره نښې دی او پېشگوښې کول د بې ایمانانو دپاره نه، بلکې د ایماندارانو دپاره دی. ۲۳) نو که ټول جماعت راغونډ وی او په نورو ژبو لگیا وی نو که نا آشنا یا بې ایمانه دننه راشی نو ولې هغوی به تاسو ته لیونی ونه وائی خه؟ ۲۴) خو که تاسو ټول نبوت کوئ که یو بې ایمانه یا نا آشنا دننه راشی نو د دې په اورېدو به هغه په دې قائل شی چې گناه گار شوې یم او هغه بیان به د ده جاج واخلي. ۲۵) د بې ایمانه د زړه د راز څرگندېدو نه پس به هغه کس د خدای پاک په وړاندې په سجده شی او د هغه عبادت به وکړی، او اقرار به وکړی چې، ”بې شکه خدای پاک په تاسو کښې دے.“

په ترتیب سره عبادت کول

۲۶) نو اے وروڼو او خوښو، لنډه دا، هر کله چې تاسو عبادت له راجمع کېږئ نو په تاسو کښې دې څوک حمد، یا تعلیم، یا کشف یا په نورو ژبو خبرې او یا د نورو ژبو تشریح په ترتیب سره کوئ او دا هر یو کار د جماعت د ترقی دپاره کوئ. ۲۷) که څوک په نورو ژبو خبرې کوی نو صرف دوه یا زیات نه زیات درې کسان دې نمبر په نمبر خبرې وکړی او یو کس دې یې تشریح کړی. ۲۸) خو که څوک تشریح کوونکې نه وی نو هغوی دې په جماعت کښې چپ پاتې شی او خپل ځان او د خدای پاک سره دې خبرې وکړی. ۲۹) نو تاسو صرف دوه یا درې نښانو ته د خبرو موقع ورکوئ، او نور دې په آرام سره د هغه د خبرو جاج واخلي. ۳۰) خو که په حاضر و کسانو کښې چا ته د مالک نه کشف ملاو شی نو کوم کس چې د اول نه په نبوت کولو لگیا دے هغه دې خاموش شی. ۳۱) ځکه هر یو نمبر په نمبر نبوت کوئ، نو چې تاسو ټولو ته هدایت او پادگیرنه حاصله شی، ۳۲) او نښان د نښانو د روحونو تابع وی. ۳۳) ځکه چې خدای پاک

د بد نظمی نه، بلکې د امن خدائ دے. لکه چې د مقدسینو په ټولو جماعتونو کښې دے (۳۴) بنځې دې په جماعتونو کښې خاموشه وی. ځکه چې هغوی ته د خبرو کولو اجازت نشته بلکې هغوی دې تابعدارې وی ځنگه چې شریعت هم وائی. (۳۵) که هغوی په څه خبره ځان پوهول غواړی نو هغوی دې د خپلو خاوندانو نه په کور کښې تپوس کوی. ځکه چې په جماعت کښې د بنځې دپاره خبره کول د شرم خبره ده. (۳۶) ولې د خدائ پاک کلام تاسو جوړ کړې دے څه؟ یا ولې دا صرف تاسو ته رارسېدلې دے؟ (۳۷) که څوک د نبوت، یا د روحانی نعمتونو د لرلو دعوی وکړی نو هغه دې پوهه شی چې کومې خبرې زه تاسو ته لیکم هغه د مالک حکم دے. (۳۸) هر څوک چې دا نه منی، نو هغه به هم نا منظوره کړې شی. (۳۹) نو اے زما ملگرو، د نبوت کولو خواهش کوئ او په نورو ژبو خبرې کوونکی مه منع کوئ. (۴۰) خو هر یو کار صحیح او ترتیب سره کوئ.

د حضرت عیسیٰ مسیح بیا ژوندی کېدل

۱۵ (۱) نو زما وروڼو او خوښو، زه به اوس تاسو ته هغه زیرې دریاډ کړم چې ما تاسو ته درکړې وو، کوم چې تاسو قبول کړې وو او په کوم چې تاسو قائم هم یئ. (۲) او د کوم په وسیله چې تاسو خلاصون حاصلوئ که چرې تاسو زما په درکړې زېری قائم یئ، که نه یئ نو ستاسو ایمان راوړل عبث وو. (۳) ما د ټولو نه اول هغه اهم خبره تاسو ته در ورسوله کومه چې ما ته رارسېدلې وه چې د صحیفو په مطابق مسیح زمونږ د گناهونو دپاره مړ شو، (۴) او هغه بنځ شو او د کتاب مقدس په مطابق هغه په درېمه ورځ بیا ژوندی پاڅېدلو. (۵) او هغه اول پطروس او بیا دولسو کسانو ته ښکاره شو. (۶) بیا هغه یو ځل د پینځو سوو نه زیات وروڼو او خوښو ته ښکاره شو چې په هغوی کښې زیات کسان تر اوسه ژوندی دی او ځینې مړه دی. (۷) بیا هغه یعقوب ته ښکاره شو او د دې نه پس

ټولو رسولانو ته. (۸) د ټولو نه په آخر کښې هم ما ته ښکاره شو، زه چې بې مودې پيدا شوه يم. (۹) زه په رسولانو کښې د ټولو نه ورکوټې يم تر دې چې د رسول بللو لائق هم نه يم ځکه چې ما د خدای پاک جماعت زورولې وو. (۱۰) خو زه چې هر څه يم هغه د خدای پاک په فضل يم، او هغه فضل چې په ما وشو هغه بې فائدي نه وو. په حقيقت کښې ما د هغوی ټولو نه زياته خواری کړې ده. اگر که دا ما ونه کړه بلکې د خدای پاک په هغه فضل وشوه چې په ما دې. (۱۱) نو بيا په دې کښې دومره فرق نه پرېوځي که چېرې زه بيان وکړم او يا که هغوی، خو مونږ دواړه يو زيرې بيانوو په کوم چې ستاسو د اول نه ايمان دې.

د مړو بيا ژوندی کېدل

(۱۲) نو اوس که مونږ زيرې بيانوو چې مسيح له مړو نه بيا راژوندی شوه دې نو بيا په تاسو کښې ځينې دا څنگه وائی چې د مړو بيا ژوندی کېدل نشته؟ (۱۳) که د مړو بيا ژوندی کېدل نه وې نو بيا خو مسيح هم راژوندی شوه نه دې. (۱۴) او که مسيح بيا نه وی راژوندی شوه نو بيا زمونږ پېغام عبث دې او ستاسو ايمان هم بې فائدي دې. (۱۵) بلکې مونږ د خدای پاک دروغژن گواهان شو ځکه چې مونږ د خدای پاک په حقله دا گواهی ورکړې وه چې هغه مسيح راژوندی کړو. که چېرې مړی بيا نه راژوندی کيږي نو بيا هغه يې هم نه دې ژوندی کړې. (۱۶) ځکه چې که مړی نه راژوندی کيږي نو بيا مسيح هم راژوندی شوه نه دې. (۱۷) او که چېرې مسيح نه وو راژوندی شوه نو ستاسو ايمان عبث دې او تاسو اوس هم په خپلو زړو گناهونو کښې راگېر یئ. (۱۸) او بيا دا هم هغوی څوک چې په مسيح کښې مړه شوی دی هغوی هم هلاک شوی دی. (۱۹) که چېرې زمونږ اُمید په مسيح صرف د دې ژوند دپاره وی نو بيا مونږ په ټولو انسانانو کښې قابل رحم یو. (۲۰) خو په حقيقت کښې مسيح د مړو نه بيا راژوندی شوه دې. دغه شان هغه د مړو نه اولنې ژوندی شوه انسان دې. (۲۱) لکه څنگه چې د يو انسان په سبب په دُنیا مرگ راغلو نو داسې د يو

انسان په سبب د مرو نه بيا راژوندی کېدل راغلل. (۲۲) او لکه څنگه چې ټول خلق په آدم کېنې مړه کېږي، نو دغه شان به ټول په مسيح کېنې بيا راژوندی کېږي. (۲۳) خو د راژوندی کېدو خپل ترتيب دے، اول مسيح راژوندی شو دے، او چې کله مسيح بيا راشي نو د هغه خلق به هم راژوندی شي. (۲۴) بيا به آخرت راشي. کله چې مسيح ټول حکمرانان، ټول اختيارونه او قدرتونه تباہ کړي نو د هغې نه پس به هغه بادشاهی خدای پلار ته حواله کړي. (۲۵) ځکه چې هغه به تر هغې ضرور بادشاهی کوی ترڅو چې خپل ټول دشمنان د خپلو پښو لاندې کړي. (۲۶) آخری دشمن کوم چې به نيست او نابود کړي، هغه مرگ دے. (۲۷) ځکه چې ”خدای پاک هغه ته په هر څيز پوره اختيار ورکړے دے.“ نو چې کله کتاب مقدس داسې فرمائي، چې هغه په هر څيز پوره اختيار ورکړے دے، نو مطلب دا نه دے چې په خدای پاک يې هم اختيار دے، چا چې خپل اختيار مسيح ته ورکړے دے. (۲۸) کله چې ټول څيزونه د هغه د حکم لاندې شول نو زوی به په خپله هم د خدای پاک د حکم لاندې شي چا چې ټول څيزونه د هغه د حکم لاندې کړي دی نو هم دا خدای پاک به د ټولو مالک وي. (۲۹) نو که چېرې داسې وي نو بيا به هغه خلق څه کوی څوک چې د مرو دپاره بپتسمه اخلي؟ که چېرې مړی نه راژوندی کېږي، نو بيا ولې خلق د هغوی دپاره بپتسمه اخلي؟ (۳۰) او ولې مونږ هر وخت خپل ځان په خطر کېنې اچوو؟ (۳۱) زما وروڼو او خوبندو، زه تاسو ته دا وایم چې زه هره ورځ مرگ سره لویې کوم او دا داسې رښتیا خبره ده لکه څنگه چې زه په تاسو زمونږ په مالک عیسی مسيح کېنې فخر کوم. (۳۲) که صرف د انسانی امید دپاره زه په افسوس کېنې د وحشتناکو ځناورو سره وجنگېدل نو د دې نه ما ته څه فائده حاصله شوه؟ که مړی بيا نه راژوندی کېږي نو ”مونږ له ښه خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به مړه کېږو.“ (۳۳) دوکه کېږي مه، ځکه چې د بدو ملگرتیا د انسان ښه عادتونه خرابوي. (۳۴) په پوره هوش او فکر کېنې راشي او نوره گناه مه کوي. ځکه زه دا ستاسو د شرمېدلو دپاره وایم چې په تاسو کېنې څه خلقو ته د خدای پاک په

راژوندی شوی بدن

٣٥) خو څوک به تپوس وکړی چې، ”مړی څنگه راژوندی کيږی او د هغوی بدن به څه قسم وی؟“ ٣٦) اے نادانه، کوم تخم چې ته کړې نو ترڅو چې هغه مړ نه شی تر هغې نه ژوندی کيږی. ٣٧) او څه چې تاسو کړئ دا تاسو تیار بوټی نه کړئ بلکې صرف د تخم دانه کړئ که هغه د غنم وی یا د څه بل څیز وی. ٣٨) خو خدای پاک دې ته یو وجود ورکوی چې هغه ورته منتخب کړی وی او هر قسم تخم ته هغه خپل خپل وجود ورکوی. ٣٩) دغه شان غوښه هم یو شان نه وی بلکې د انسانانو غوښه یو قسم وی او د څاروو بل او د مارغانو بل او د کبانو غوښه بل قسم وی. ٤٠) هم دغه شان آسمانی او زمکنی وجودونه هم شته، او د آسمانی وجود بنائست یو قسم او د زمکنی وجود بل شان وی. ٤١) هم دغه شان د نمر او د سپوږمی او د ستورو په بنائست کښې فرق وی، او بله دا چې د یو ستوری بنائست د بل نه مختلف وی. ٤٢) نو بیا د مړو راژوندی کېدل هم دغه شان وی، د فنا په حالت کښې ښخ کړی شی او په غیر فانی حالت کښې راژوندی کيږی. ٤٣) د ذلالت په حالت کښې ښخپړی او د بنائست په حالت کښې راژوندی کيږی، دا په کمزورتیا کښې ښخ شی او په طاقت کښې راژوندی شی. ٤٤) دا جسمانی وجود ښخ شی او روحانی وجود راژوندی شی. چې جسمانی وجود شته نو روحانی وجود هم شته. ٤٥) هم دغه شان لیکلی دی، ”اول سرې، یعنی آدم ژوندی نفس جوړ شو، خو آخری آدم ژوندون ورکونکې روح جوړ شو.“ ٤٦) اول جسمانی او بیا روحانی وجود پیدا کيږی یعنی وجود اول جسمانی، او بیا روحانی شی. ٤٧) اولنې انسان یعنی آدم د خاورو نه جوړ شوی وو، او دویم انسان آسمانی دی. ٤٨) او د زمکې خلق لکه د اول انسان په شان د خاورو دی، او آسمانی خلق لکه د هغه آسمانی انسان په شان دی. ٤٩) او څنگه چې مونږ د دې زمکنی انسان په صورت جوړ شوی یو دغه شان به د

آسمانی انسان په صورت کښې هم شو. (۵۰) زما وروڼو او خوښو، زما مطلب دا دے چې دا جسمانی بدن د خدای پاک د بادشاهی وارث کېدے نه شی، او نه فانی کېدونکی د غیر فانی کېدونکی وارث کېدے شی. (۵۱) غور شی، زه به درته یوه د راز خبره وکړم چې مونږ ټول خو به نه مرو بلکې مونږ ټول به بدل شو، (۵۲) او د آخری بیگل د آواز سره په یوه لحظه او د سترگو په رپ کښې به مړی په غیر فانی حالت کښې راژوندی شی، او مونږ به بدل شو. (۵۳) ځکه چې دا فانی کېدونکے بدن به ضرور غیر فانی لباس واچوی او دا ختمېدونکے بدن به د ابدی ژوندون لباس واچوی. (۵۴) کله چې دا فانی بدن غیر فانی، او دا فنا کېدونکے بدن ابدی لباس واچوی، بیا به هغه قول پوره شی چې لیکلے شوی دی چې، ”په مرگ فتح غالبه شوه.“ (۵۵) ”اے مرگه، ستا فتح څه شوه؟ اے مرگه، ستا د طاقت هغه لسه څه شوه؟“ (۵۶) د مرگ لسه گناه ده او د گناه طاقت شریعت دے. (۵۷) خو د خدای پاک شکر دے چې هغه مونږ ته د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله فتح راکوی. (۵۸) نو اے زما خوږو وروڼو او خوښو، ټینگ او قائم اوسئ او همپشه د مالک په کار کښې بوخت اوسئ ځکه چې تاسو ته پته ده چې په مالک کښې ستاسو خواری بې فائدې نه ده.

د مقدسینو دپاره چنده

۱۶ (۱) اوس د هغې چنډې په حقله چې د مقدسینو دپاره کښې تاسو به په هغه هداياتو عمل کوئ چې ما د گلتيانو جماعتونو ته ورکړی دی. (۲) د هرې هفتې په اوله ورځ دې په تاسو کښې هر یو کس د خپلې گټې نه د خپل ځان سره څه نا څه جمع کوی، د دې دپاره چې کله زه درشم چې د چنډې کولو حاجت ما ته نه وی. (۳) او زه چې کله درشم نو زه به هغه کسانو ته چې تاسو ته قابل اعتماد وی د پېژندگلو خطونه ولیکم چې یروشلم ته ستاسو چنده یوسی. (۴) او که دا مناسب وی چې زه هم لار شم نو هغوی به ما سره یو ځای لار شی.

د سفر دپاره منصوبې

٥ زه به د مكدونيه د تېرېدو نه وروستو تاسو له درشم ځكه چې زما اراده ده چې د مكدونيه په لاره هلته لاړ شم. ٦ او كېدې شي چې زه تاسو سره پاتې شم او ژمې تاسو سره تير كړم نو چې بيا زه چرته ځم نو تاسو به مې هلته رخصت كړئ. ٧ ځكه زه اوس په لاره كېنې تاسو سره ملاقات كول نه غواړم بلكې زما دا اميد دې كه مالک وغوښتل نو څه وخت به تاسو سره تير كړم. ٨ خو زه به د پنځوسمې اختر پورې په افسوس كېنې پاتې يم. ٩ ځكه چې زما دپاره د ښه خدمت يو لوى وړ كولاو دې او هلته مخالفين هم پېر دى. ١٠ كه چېرې تيموتیوس درشى نو خيال يې وساتئ چې هغه يې د څه پرې نه تاسو سره پاتې شي ځكه چې هغه هم زما په شان د مالک خدمت كوي. ١١ خپلو ملگرو له دا موقعه مه وركوئ چې هغه سپك وگڼي بلكې هغه صحيح سلامت را رخصت كړئ، زه د هغه په طمع يم سره د نورو ورونيو. ١٢ نو ما اپولوس ورور نه دا وغوښتل چې د نورو ورونيو سره تاسو ته درشى خو هغه اوس په درتلو راضى نه شو، خو چې كله ورته وخت ملاو شي نو در به شي.

آخري پېغامونه او سلامونه

١٣ بېدار اوسئ، په خپل ايمان قائم اوسئ، زړور شئ، مضبوط اوسئ. ١٤ تاسو چې څه هم كوئ هغه په پوره مينې سره كوئ. ١٥ او تاسو ته پته ده چې په اخيه كېنې د ستفناس خاندان اول ايمان راوړو او خپل ځانونه يې د مقدسينو خدمت ته وقف كړل، نو اې ورونيو او خوبندو، زه تاسو ته خواست كوم چې ١٦ د هم دغه خلقو تابعدارى كوئ بلكې د هر هغه چا هم تابعدارى كوئ چې دغه شان خدمت او محنت كوي. ١٧ زه د ستفناس، فرتوناتوس او د اخيكوس په راتلو پېر خوشحاله يم ځكه چې هغوى ستاسو ځاى ونيولو. ١٨ ځكه چې هغوى ستاسو او زما زياته پايگيرنه وكړه نو د دغه شان كسانو قدر كوئ. ١٩ د آسيه

جماعتونه درته سلامونه وائی، اکوله او پرسکله د هغې جماعت سره چې د هغوی
په کور کښې دے تاسو ته په مالک کښې د مینې پک سلامونه کوی. (۲۰) ټول
ورونه او خوبندې درته سلامونه وائی. په پاکې مینې سره یو بل ته سلام ووائی.
(۲۱) زه پولوس درته په خپل لاس دا سلام لیکم. (۲۲) څوک چې د مالک سره
مینه نه کوی په هغوی دې لعنت وی، مالک راورسه. (۲۳) د مالک عیسیٰ مسیح
فضل دې په تاسو وی. (۲۴) زما مینه دې په عیسیٰ مسیح کښې تاسو ټولو سره
وی.